

gjort be kendt med disse, men erholdt til Svar, at det ikke vides, at saadanne ere afgivne.

Udvalget har troet fornemlig at maatte henvende sin Opmærksomhed paa to Punkter, nemlig Museets Formaal og Statens Tilskud til dets Opnaaelse. I førstnævnte Henseende bemærkes, at Lovudkastet lader Formaalet aldeles uomtalt. Man har imidlertid troet at maatte fastholde, at Formaalet for et dansk naturhistorisk Museum væsentlig bør være en muligst fuldstændig Fremstilling af de danske Naturforhold, derunder indbefattet de nordiske Bilandes, og ved Siden deraf (hvad der er fælles for alle naturhistoriske Museer) en systematisk Samling til Oversigt, og at det vil være rettest, i selve Loven om Dannelsen af det forenede Museum at betegne dette Formaal.

Hvad Statens Tilskud angaaer, da er det i Lovudkastet foreslaaet, at den skulde give en bestemt aarlig Sum, der skulde ydes Universitetet som Bederlag for Overtagelsen. Dette har Udvalgets Medlemmer (med Undtagelse af Moltke og Oppermann) ikke troet at burde gaae ind paa. Det bemærkes i saa Henseende, at det kongelige naturhistoriske Museums Budget nu i dets Enkeltheder er Gjenstand for Vøtering i Rigsdagen, hvorved denne er istand til at udøve den Indflydelse, som den maatte finde rigtig, paa Museets Formaal og de dertil anvendte Midlers Størrelse; men en saadan Indflydelse med Hensyn til det nye Museums Budget vilde tabe saa godt som al Betydning, dersom det forud var afgjort, hvilket Tilskud der under alle Omstændigheder vilde af Staten være at yde. Saalænge det ved Foreningen dannede Museums Budget endnu ikke foreligger, er det derhos ikke muligt at bønne om, hvilket Tilskud der fra Statens Side virkelig vil behøves, naar den kun skal yde et Tilskud, der staaer i Forhold til, hvad der nu ydes, da det synes rimeligt, at flere Besparelser maae kunne indtræde ved Foreningen, hvorved dog ikke bør tabes af Sigte Nødvendigheden af, tildeels at lønne de ved Museet ansatte Mænd bedre end hidtil, forsaavidt man ikke ved Omordningen maatte stille lavere Fordringer til disse. Imod den Stilling overfor Staten, der saavel ved dette Forlangende, som i det Hele i Lovudkastet, synes at være forudsat som tilkommende Universitetet

(der tales i § 1 f. Ex. om „Universitetets Tjeneste“), maa man derhos neblægge bestemt Indsigelse. — Som yderligere Bederlag for Museets Overtagelse er det endvidere i § 2 foreslaaet, at det kongelige naturhistoriske Museums Gaard i Stormgaden med Inventarium „bliver Universitetets Eiendom“. Saavel af den nylig anførte Grund, som fordi der ikke sjøndes at kunne være Brug for denne Gaard længere, end til Universitetet faaer bygget et nyt Locale til sine Samlinger, finder man det rigtigst kun at overlade Gaarden til Afbenyttelse, saalænge intet hensigtsmæssigere Locale findes. — Hvad sluttelig de i § 3 foreslaaede Rønninger angaaer, da anseer Fleertallet det for urigtigt endeligt at fastsætte dem, forinden en endelig Ordning af Museet kan foregaae, og derved er taget Bestemmelse med Hensyn til Museets og de derved beskæftigede Kræfters Anvendelse til Underviisning.

Medundertegnede Winther og Zahle maae derhos ansee det hensigtsmæssigt, at der for den Mellemtid, i hvilken den endelige Ordning forberedes, findes en særlig Bestyrelse for Museumserne. Efter de forhaandenværende Omstændigheder ansee vi det meest betryggende for en alsidig Trøstelse og Styrelse af de herhen hørende Forhold, navnlig i økonomisk Henseende, at denne sammensættes overeensstemmende med det af os stillede Underændringsforslag. En saadan sammensat Bestyrelse vilde efter vor Mening være vel egnet til at udarbejde et saadant Budget for det forenede Museums forskjellige Afdelinger, hvorpaa Rigsdagens fremtidsige Beslutninger væsentlig vilde kunne begrundes.

Medundertegnede Moltke og Oppermann kunne i flere væsentlige Punkter ikke tiltræde Ovenstaaende. Lovforslaget er ikke støttet paa Betænkningen af 1853, men paa den senere Betænkning af 1859; derfor kunne vi ikke lægge videre Vægt paa den i hiin Betænkning fremtrædende Dissents. Vi kunne